

Však si Ty ten sám mocný Pán,
jenž všecek svět zpravuješ sám,
nebem, zemí, mořem vládněš,
poslouchají Tě, když kážeš.

Ty sám oblaky zdržuješ,
slúpy země pohybuješ,
k Tvému slovu hrozně hrímá,
led, snih pohotově bývá.

Vydáváš všemu potravu,
lidem, dobytku i ptáctvu;
když svú rosičku zvlažuješ,
zemi k roštu připravuješ.

Protož Tě všickni žádáme,
Tobě se spolu modlíme,
rač úrod zemských chrániti,
príbytků našich i dětí.

Nerač větrům dopúščeti
a krupobití pršeti,
oheň Tvůj a poseť hrozný
ať jest Tvú láskú skrocený.

Nebť je to všecko v Tvé moci,
Bože vší lidské pomoci,
kde Ty jím pršeti kážeš,
poslouchají Tě, jak sám chceš.

A tak miřostivý Pane,
nádeži i víru máme,
že to pri Tobě zjednáme,
zač Tě společně žádáme.

Rač nám k tomu pomoc dáti,
ať mozem šťastně sklíditi,
co's nám ráciť propújčiti,
a otcovsky požehnati.

Ať to sklídíme v bázni Tvé,
tím živíme čeládky své,
bližní, též i svá hovádka,
však sme všichni Tvá čeládka.

Amen, dejž to, miřý Pane,
pomož nám z těžkého hore,
a vezmiž nás k Tvé miřosti,
k nebeské věčné radosti.

XIV. Písně rozjímavé.

2011.

Z Lišně.

Pámbu náš, Pámbu náš, me sme je-ho dě-ti, bo-de-me-li

dobře dě-lat, bodem je-ho vše-ci.

2012.

Z Velké.

Volně.

Mi-řuj Pá-na Bo-ha své-ho z ce-lé-ho sr-